λη τινί βιβλιοθήκη. Τοῦ Βαταδικοῦ κώδικος παρέθηκεν ἐν τέλει τοῦ βιβλίου ὁ κ. Λάμπρος καὶ πανομοιότυπον, ἐξ οὗ καταδείκνυται ὅτι τὸ ἀντίγραφον τοῦ Λουγδούνου, περὶ οὗ ὁ λόγος, ἀνακτέον πάντως εἰς τὸν ις' ἀ. Χ. αἰῶνα. Ὅμοια πανομοιότυπα παρετέθησαν καὶ τῶν Κωδίκων, ἐξ ὧν ἀντεγράφησαν αἱ λοιπαὶ μυθιστορίαι αἱ περιλαμβανόμεναι ἐν τῷ Βίβλῳ.

Τῆς δὲ Διηγήσεως τοῦ ἀνδρειωμένου Διγενῆ, τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸν Βασίλειον Διγενῆ Ἀκρίταν, οὐκ ὀλίγα εἶνε τὰ σωθέντα ἀντίγραφα. Οἱ ἀναφερόμενοι δ' ἄλλως λόγοι εἰς τὸν Ἀκρίταν, γνωστότεροι ὄντες καὶ ἐκ προγενεστέρας ἐκδόσεως, ἀπαλλάττουσιν ἡμᾶς μακροτέρας περὶ αὐτῶν ἀναπτύξεως. Οἱ λόγοι δηλαδὴ οὗτοι ἀποτελοῦσι πλήρη κύκλον δημοτικῶν ᾀσμάτων ἀναφερομένων εἰς πρόσωπον ἱστορικόν, εἰς ἀνδρεῖον πολεμιστήν, οὗτινος οὐδαμῶς μὲν ἀμφιβάλλεται ἡ ὕπαρξις, ἀλλὰ κατεκόσμησεν ἔχει ὅτε καὶ ἐπὶ τὸ μυθωδέστερον τὰ κατορθώματα ἡ τοῦ λαοῦ φαντασία. Ἐπειδὴ δὲ ἐγένοντο λίαν δημοτικοὶ οἱ περὶ τοῦ Ἀκρίτα λόγοι, διὰ τοῦτο καὶ τὰ χειρόγραφα ἐπολλαπλασιάσθησαν καὶ οὐκ ὀλίγαι παραλλαγαὶ εἰσέρρησαν ἐν αὐτοῖς. Τὴν Διήγησιν ἀντέγραψεν ὁ κ. Λάμπρος καὶ ἐξέδωκεν ἐξ ἀντιγράφου τῆς ἐν Ὀξωνίῳ βιβλιοθήκης, ἀντιγραφέντος ὑπὸ τοῦ ἱερομονάχου Ἰγνατίου Πετρίτζη, ὅστις ἐπεράτωσε τὴν ἀντιγραφὴν τῇ 28 Νοεμβρίου 1670.

Καὶ ἡ Διήγησις δὲ τοῦ Ἡμπερίου καὶ τῆς Μαργαρώνας, ἥτις εἶνε ἀπομίμησις ἐπικῆς μυθιστορίας γαλλικῆς, καὶ ἄλλοτε ἐξεδόθη, ἡ δὲ ἔκδοσις νῦν τοῦ κ. Λάμπρου ἐγένετο πληρεστέρα κατ' ἀντιβολὴν ἀνεκδότου τέως χειρογράφου τῆς ἐν Ὀξωνίῳ βιβλιοθήκης χρονολογουμένου ἀπὸ τοῦ ις' αἰῶνος ἀρχομένου.

Τέλος δὲ ὁ Λόγος ὁ παρηγορητικὸς, ἀνέκδοτος τέως, ἐξεδόθη ἐκ χειρογράφου τῆς Βοδληϊανῆς βιβλιοθήκης τοῦ ις' ἐκτος αἰῶνος.

Τῆς ἐκδόσεως προετάχθη μακρὸς καὶ ἀκριβέστατος πρόλογος περὶ τε τῆς μεσαιωνικοῦ ἑλληνικῆς ποιήσεως καθ' ὅλου πραγματευόμενος καὶ ἰδίᾳ περὶ τῶν ἐκδιδομένων μυθιστοριῶν. Ὁ πρόλογος οὗτος γαλλιστὶ γεγραμμένος συνετάχθη ἐν πλήρει τῶν πραγμάτων ἐπιγνώσει καὶ ἀποτελεῖ συμβολὴν ἀρίστην εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς μεσαιωνικῆς ἡμῶν ἱστορίας. Ἐπιτάσσεται δὲ γλωσσάριον ὅσων ἐνδέχεται ἐπιμελῶς συντεταγμένον πρὸς διαλεύκανσιν τῶν λέξεων τοῦ κειμένου.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίον ἔτυχεν ἤδη ἀποδοχῆς οὐχὶ τυχαίας παρὰ τοῖς ξένοις λογίοις, ἐὰν ἐλπίσωμεν δ' ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν δὲν θὰ παρέλθῃ, ὡς συνήθως συμβαίνει, ἀπαρατήρητον. Σ. Κ. Σ.

Ἐν τῷ ἑβδομαδιαίῳ περιοδικῷ τοῦ Βερολίνου «Gegenwart» δημοσιεύονται ἐν γερμανικῇ μεταφράσει, ὑπὸ τοῦ κ. Θ. Α. Elissen ἐπιτυχῶς γενομένῃ, ποιήματά τινα τοῦ κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ. Τὰ δημοσιευόμενα εἶσι τέσσαρα, «Ἀνατολὴ», «Συμβουλαὶ», «Χωρισμὸς» καὶ «Ἀνοιξις», προτέτακται δ' αὐτῶν προσφώνησις ἔμμετρος τοῦ μεταφραστοῦ πρὸς τὸν ποιητὴν, εἰς ἣν ἀπάντησις, ἔμμετρος ὡσαύτως, ὑπάρχει ἐν τέλει τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὸν μεταφραστήν.

— Ὁ ἐν Παρισίοις διαμένων διακεκριμένος Ἕλλην ἰατρὸς καὶ καθηγητὴς τῆς αὐτόσε ἰατρικῆς σχολῆς κ. Δαμασκηνὸς ἐξέδωκεν ἐσχάτως περισπούδαστον σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον: Maladies des voies digestives.

— Ἐν τινι συνεδριάσει τῆς ἐν Παρισίοις ἑταιρίας τῆς Γεωγραφίας ἀνεγνώσθη ἐσχάτως ἔκθεσις τῶν ταξειδίων, ἅτινα διεξήγαγεν ἐν Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ ὁ Ἕλλην κ. Παναγιώτης Ποτάγος. Ὁ Ἕλλην περιηγητὴς ἦν παρὼν ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ. Σύντομον περίληψιν τῶν ταξειδίων του ἐδημοσίευσεν ἡ Republique Francaise τῆς 15 Μαΐου (ξ. ν.)

— Ὑπὸ τοῦ κ. Τιμολέοντος Φιλήμονος ἐπαναλαμβάνεται προσεχῶς ἡ ἔκδοσις τοῦ Αἰ ὼνο ς (καθ' ἑκάστην).

— Δημοσιεύεται προσεχῶς ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Πύργου ἐγχειρίδιον ἡμιοργανικῆς γυμναστικῆς περιέχον διάφορα γυμνάσματα, ἐκτελούμενα διὰ φορητῶν ὀργάνων, ἤτοι Ἀλτήρων, Ῥάβδων, Ἐπισφαίρων, Ροπάλων καὶ λοιπῶν. Μεταξὺ τῶν γυμνασμάτων τούτων, τῶν ὁποίων πολλὰ ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐν αἰθούσῃ ἐκτελουμένην γυμναστικὴν, gymnastique de chambre) θέλων τις νὰ ἀσκῆται κατὰ μόνας, δύναται νὰ ἐκλέγῃ τὸ ἁρμόζον εἰς τὴν ἡλικίαν του.

— Ὁ κ. Δημ. Κόκκος ἀγγέλλει τὴν προσεχῆ ἔκδοσιν συλλογῆς ποιημάτων του.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[15 Μαΐου (Πέμπτη) 1880.]

Κατὰ χθεσινὸν τηλεγράφημα ἐκ Βενετίας τοῦ ἐν Ἰταλίᾳ ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα ἀνεχώρησεν ἐχθὲς μετὰ τῶν βασιλοπαίδων μεταβαίνουσα εἰς Πετρούπολιν, ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς Παρισίους. — Διὰ Β. διατάγματος ἐνεκρίθη ἡ συσταθεῖσα φιλανθρωπικὴ ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑταιρία τῶν φυλακῶν». Ἡ φιλανθρωπικὴ αὕτη ἑταιρία θέλει ἑδρεύει ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν ἄμεσον προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως. Σκοπὸς δὲ ταύτης εἶνε ἡ διὰ συλλογῆς χρημάτων, ἅτινα θέλουν διατίθεσθαι ἀδείᾳ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν ἑταίρων καὶ κατὰ προηγουμένην μετὰ τῆς κυβερνήσεως συνεννόησιν, ἀνέγερσις δημοσίων ποινικῶν καὶ ἐξεταστικῶν φυλακῶν ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἡ μελέτη τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν φυλακῶν ζητημάτων καὶ ἡ ἐπιδίωξις τῶν εἰς τὴν βελτίωσιν ταύτην συντελούντων. Ἡ ἑταιρία δέχεται εὐγνωμόνως οὐ μόνον χρηματικὰς προσφορὰς, ἀλλὰ καὶ ἄλλας, συνιστάμενας εἰς ἀκίνητα ἢ κινητὰ παντὸς εἴδους. Ἡ διεύθυνσις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἑταιρίας ἀνατίθεται εἰς συμβούλιον συγκείμενον ἐκ τοῦ προέδρου, τοῦ ἀντιπροέδρου, τοῦ γραμματέως, τοῦ ταμίου καὶ πέντε συμβούλων, ἐκλεγομένων ἁπάντων μεταξὺ τῶν τακτικῶν ἑταίρων ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως. Διὰ τὴν πρώτην ὅμως περίοδον καθίστανται, πρόεδρος ὁ κ. Σ. Σωτηρόπουλος, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Α. Συγγρὸς, γραμματεὺς ὁ κ. Τ. Φιλήμων, ταμίας ὁ κ. Ε. Χαρίλαος καὶ σύμβουλοι οἱ κκ. Β. Μελᾶς, Ι. Χωρέμης Δ. Ῥικάκης, Ν. Ῥάλλος καὶ Α. Σκουζές. Διάφοροι ἐνεγράφησαν συνδρομηταὶ ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ σκοποῦ τούτου. Οἱ κ. Α. Συγγρὸς καὶ Β. Μελᾶς προσέφερον ἑτησίαν συνδρομὴν φρ. 1,000 ἐπὶ πενταετίαν, ὁ κ. Ι. Χωρέμης ἑτησίαν συνδρομὴν φρ. 500 ἐπὶ πενταετίαν καὶ ἄλλοι μικρότερα ποσά. — Μετ' οὐ πολὺ ἀποπερατοῦται ἡ μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Καλαμακίου ἁμαξιτὴ ὁδὸς, δι' ἧς θὰ ἐκτελῆται ἡ διὰ ξηρᾶς συγκοινωνία τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Πελοποννήσου περατοῦνται ἀκόμη καὶ δύο ἕτεραι ὁδοί, ἡ ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Καλάμας καὶ ἡ ἀπὸ Κορίνθου εἰς Ἄργος. — Παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀποστέλλονται εἰς Εὐρώπην δημόσιά δαπάνῃ νέοι τινὲς ὅπως σπουδάσωσι τὴν κτηνιατρικήν. — Κατὰ τὴν 22 καὶ 23 Μαΐου ἄρχονται αἱ ἐγγραφαὶ τοῦ νέου δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκ φρ. 72,716,100 Τὸ δάνειον τοῦτο ἔχει 181,791 ὁμολογίας ἀνωνύμους, ἐκ φρ. 400, ἀποφερούσας ἑτησίως τόκον 4 ½ μετὰ λαχνῶν, ἐξοφλητέας εἰς τὸ ἄρτιον ἐντὸς 49 ἐτῶν. Ἡ τιμὴ τῆς ἐκδόσεως ὡρίσθη εἰς φρ. 362.50 εἰς μεταλλικόν. Ἅμα τῇ ἐγγραφῇ καταβάλλονται φρ 65.50. Αἱ λοιπαὶ δόσεις, πρὸς φρ. 33, θὰ πληρωθῶσιν ἀπὸ τῆς 1—5 Δεκεμβρίου 1880, ἀπὸ τῆς 1—5 Ἰουνίου καὶ Δεκεμβρίου τοῦ 1881, 1882, 1883 καὶ 1884. Αἱ ὁμολογίαι μετέχουσιν, ἀπὸ τῆς 20 Ἰουλίου 1880, εἰς 173 κληρώσεις ἀποφερούσας ἓν ὅλῳ ποσὸν ἐκ φρ. 17,820,000. Ἑκάστη κλήρωσις θὰ περιλαμβάνει ἕνα μέγαν λαχνὸν ὅτε μὲν ἐκ φρ. 100,000, ὅτε δὲ ἐκ φρ. 70,000. Οἱ ὁριστικοὶ τίτλοι θέλουν ἔχει προσηρτημένα τὰ ἐξαμηνιαῖα τοκομερίδια ἐκ φρ. 8, λήγοντα τῇ 20 δεκεμβρίου καὶ 19 Ἰουνίου καὶ πληρωτέα εἰς μεταλλικὸν ἐν Ἑλλάδι (παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς, ἐν Παρισίοις, Μασσαλίᾳ καὶ, κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος ἐπὶ Παρισίων, ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ. Ἡ πληρωμὴ τῶν τοκομερίδιων ἀρχεται ἀπὸ τοῦ 1885, διαρκούσης ὅμως τῆς περιόδου τῶν καταβολῶν τῶν δόσεων, θέλει λογίζεσθαι ὑπὲρ τῶν ἐγγραφέντων, λόγῳ τῶν καταβληθεισῶν δόσεων, τόκος (κατὰ μέσον ὅρον 3 28 ἑτησίως) ἐκπιπτόμενος ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιούσης δόσεως. Ἐγγραφαὶ εἰσὶ δεκταὶ ἐν Ἑλλάδι (παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς), ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Ζυρίχῃ. Ἅπασαι αἱ κληρώσεις γίνονται δημοσίᾳ ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἐθν. Τραπέζης καὶ ἐνώπιον τοῦ Γεν. Συμβουλίου αὐτῆς. — Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ ἀρχαῖος δικηγόρος καὶ ἄλλοτε βουλευτὴς Σύρου Κ. Πλατύς. — Νεαρός τις τυπογράφος ἐδηλητηριάσθη ἐν Ἀθήναις λαβὼν ἀρσενικόν. — Ἡ φωληρικὴ ἀκτὴ θὰ φωτισθῇ ἑφέτος δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός. — Πλησίον τῶν Ἀθηνῶν θὰ συστηθῇ στρατόπεδον. — Ἀσθενεῖ βαρέως ὁ σεβαστὸς διδάσκαλος τοῦ Γένους Φίλιππος Ἰωάννου. — Τὸ ὅλον τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ ἐντόκων γραμματίων τοῦ δημοσίου ἀνῆρχετο τῇ 10 Μαΐου εἰς δρ. 3,715,774.